

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVI. Quot praeterea libri ab Origene lucubratī sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

memoriae tradita sunt à senioribus nostrae aetatis presbyteris: quae quoniam ad praesentis Operis institutum nihil faciunt, omittenda esse duxi. Quaecumque verò necesse est de illo cognoscere, ea peti possunt ex Apologetico qui à nobis & à sacrosancto nostri temporis martyre Pamphilo pro illius defensione conscriptus est: quem quidem nos propter malevolos quosdam accusatores, communi studio atque opere junctim elaboravimus.

CAPUT XXXIV.

De Philippo Casare.

Huc refer Niceph. c. 25. l. 5.

INterea cum Gordianus sex totis annis Romanum Imperium administrasset, Philippus una cum Philippo filio in ejus locum successit. Hunc utpote Christianum, fama est in postrema ratchae vigilia precationum in ecclesia participem simul cum reliquo populo fieri voluisse: sed episcopum qui tunc ecclesiae praerat, non prius illi aditum permisit quam confessionem scelerum fecisset, utque qui humanitus lapsi fuerant, & in poenitentium ordine stabant, sese adjunxisset. Quippe ob multa quae commiserat crimina, numquam omnino ab episcopo fuisset admittus, nisi id prius fecisset. Et Imperator quidem libenter obtemperasse dicitur, sincerumque ac religiosum affectum timoris Dei, operibus ipsis declarasse.

CAPUT XXXV.

Quomodo Dionysius Heracla in Episcopatu successit.

Vide Niceph. c. 26. l. 5.

ANno autem hujus Imperii tertio cum Heraclas post sexdecim episcopatus annos diem extremum obiisset, pontificatum Alexandrinae ecclesiae suscepit Dionysius.

CAPUT XXXVI.

Quot praeterea libri ab Origene lucubrati sint.

Vide Niceph. l. 5. c. 19.

Quo tempore cum fides nostra, ut par erat, augetur in dies, & doctrina Christianorum summa ubique libertate frueretur, Origenes jam sexagenario major: utpote qui ex diuturna exercitatione maximum dicendi usum sibi comparasset, conciones quas habebat ad populum, à notariis excipi permisit, cum id antea fieri numquam concessisset.

Α ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι. ἀπεπέσειν μοι δὲ τῆς ἐνεσώσεως ἐχόμενα πειραματείας. ἵνα ἀναγκαῖα τῶν περὶ αὐτὸν διαγῶναι ἦν, ταυτα κεν τῆς ὑπερ αὐτῶν πεπονημένης ἡμῶν καὶ τῶ καθ' ἡμᾶς ἱερῶ μαρτυρεῖ Παμφίλου ἀπολογίας, πάρεσιν ἀναλέξασθαι ἢ τῶν λαϊπῶν ἐνεκα συμπονήσαντες ἀλλήλοις, ἀπεπέσειν πεπονημένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.

Τὰ κατὰ Φίλιππον Καίσαρα.

B

ΕΤετα ὅλοις ἐξ Γορδιανῆ τῷ Ρωμαίων ἡγεμονίαν ἀνύσαντι, Φίλιππος αὐτοῦ παιδί Φιλίππῳ τῇ δεξιῇ διαδέχεται τὸν καλέχει λόγῳ χριστιανὸν ὄντα, ἐν ἡμέρῃ τῆς ὑστάτης Ἐπάχα παννυχίδος, τῷ ἐπιτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῶν πλήθει μετὰ τὴν ἐπίστασαι ἐπρότερον ἢ ὑπὸ Ἐπιτωκάδου ἀποστασῆς ἐπιτραπῆναι εἰσεβαλεῖν, ἢ ἔξομολογησάμενοι, καὶ τοῖς ἐν ᾧ ἀπαπώμασιν ἐξέλασται νοῖς, μετανόιας τε χάραν ἴχουσι, ἐαυτὸν καλεῖσθαι ἄλλως γὰρ μὴ ἀν ποτε πρὸς αὐτὸν ἐχὶ τέτο ποιήσαντα, διὰ πολλὰς τῶν καὶ αὐτὸν αἰτίας ἀπαδεχθῆναι. καὶ πειθαρχήσας γε προθύμως λέγεσθαι, τὸ γησίον καὶ εὐλαβῆς τῆς περὶ τὸν θεῖον φόβον διαθέσεως ἐργασίᾳ ἐπιδοδεγμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ΄.

Ὁς Διονύσιος Ἡρακλᾶ τῷ Ἐπισκοπῆν διαδέχεται.

D

ΤΡΙΤΟΝ ἢ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ἦν, καθ' ὁμοίαν τῷ Ἐρακλᾶ τὸν βίον ἐπὶ ἐκκαίδεκα ἔτεσι τὸ πρὸς Ἀσίαν, τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρου ἐκκλησιῶν τὴν Ἐπισκοπῆν Διονύσιος ἐπιλαμβάνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Ὅσα ἄλλα ἐπέβασεν τῷ Ὀρίγην.

ΤΟΤΕ δὴ τὰ οἷα κείκασ ἦν πληθυνσῆναι τῆς πίστεως, πεπαρρησιασμένους τε τῶν κατὰ ἡμᾶς ᾧ πᾶσι λόγοις, ὑπερ τὰ ἐκκαίδεκα φασὶν ἔτη τὸν Ὀρίγην γηρόμενον. ἀπὸ μνηστῆρην ἠδὲ συλλεξάμενον ἐκ τῶ μακροῦ ἀποσκευῆς ἐξῆς, τὰς ἐπὶ τῶ κοινῶ λεγόμενας αἰτίας διαλέξας ταχυγράφοις μετὰ λαβεῖν ἐπιπέψαι. ἐπρότερον ποτε τέτο γρηῶς συγγραφεῖα χωρηκῆτα

PHILIPPUS.

χωρηκότα. εν τώτω και τα παρθε τον επιγε- γραμμενον καθ ήνω Κελσε ε επικυρεισ α- ληθη λόγον, οκτω τον δευθμον συγραμμάα στωάηει, κ τες εις το κη Μαθαίον Εναγγέ- λιον εικοσιπέντε τόμωκ. τες τε εις τες δώδεκα Περφήτας, αφ ών μόνωκ ευρωμυ πέντε και εικοσι. Φέρεται δ αυτη κ παρθε αυτον βασιλεα Φιλίππον επισολη. και αλλη προς την τετρα γαμείλω Σεβήσαν. διάφορμι τε αλλη παρθε διαφόρεκ. ών οποσασ αποράδλω παρθε δια- φόρεκ. Σωθείσασ σωμαγαγειν δεδνημεθα, εν ιδίωκ τόμωκ παειραφαικ, ως αν μηκέτι διαρρίπνωτο κατελέξαμεν, τον εκατον δευθ- μων παειραβανίσασ. γραφει δ και Φαβιανώ πα κη Ρώμω Επισκοπω, έτερεκ τε πλείωκ αι αρχωκ σκκλησιών, παειτης και αυτον ορθο- δοξίωκ. έχεικ κ τών τας αποδείξεικ, εν έτω της γραφείσικ ήμιν παει τε ανδρωκ δολογίωκ.

A Sub idem tempus octo libros compo- sivit adversus librum quemdam Celsi epicurei contra Christianos qui de vera doctrina inscribitur. Quinque praeterea ac viginti Volumina in Evangelium Matthaei elaboravit: & in duodecim Prophetas expositiones, quarum quinque duntaxat & viginti libros reperimus. Exstat etiam ejus epistola ad Imperatorem ipsum Philippum, & altera ad conjugem illius Severam: diversae ad diversos scriptae. Ex quibus quotcunq; sparsim apud varios asservatas reperire potuimus, seorsum in proprios libros, ne iterum dissiparentur, digestimus. Sunt autem illa numero supra centum. Sed & ad Fabianum Romanae urbis episcopum, & ad complures alios ecclesiarum Antistites de recta fidei suae ratione epistolas scripsit. harum autem rerum certissima documenta habes in sexto libro Apologetici illius quem nos pro ejus defensione conscripsimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ.

Περί τής Α' άβωσ άρεσασ.

Αλλοι δ' αυ παλιν επι τ' Αραβίωκ κη τον δηλωμενον επι φύσιν αιχρονον, δόγματωκ αλλοτρεκ τ' αληθείωκ εισηήτακ. οι έλεγον την ανθρωπειαν ψυχλω τεωκ μω κη τον ενεσώ- λα καιρον, άμα τη τελωθη σωμαποθήσκει τοικ σωμασικ στωδιαφθείρεακ. αυθικ δ' πο- τε κη τον τ' ανασάσεωκ καιρον στω αυτοικ αναιώσεακ κη δη κ τότε συκρηθηείσικ ε σμι- κωκ στωδωκ, παλιν Ωειγής παδακληθείκ κ στωαθα, κινήσασ τελόγωκ εη κ κοινε παει δ' ητεμωκ ετωκ ηνέχθη, ως μελατεθήναταις τη παειτερον εσφαλμωκ διανοίωκ.

CAPUT XXXVII. De Arabum discordia.

Eodem tempore alii rursus in Arabia, dogmatis cujusdam a veritate prorsus alieni auctores exstiterunt. Af- ferebant enim hominum animas in praesenti quidem saeculo unam cum corporibus interire atque corrumpi: rursus vero resurrectionis tempore simul cum iisdem corporibus ad vitam esse redituras. Convocato igitur hanc ob causam non exiguo concilio, iterum rogatus etiam illic Origenes, cum disputationem de quaestione illa coram omni multitudine instituisset, tanto robore decertavit, ut qui prius in errorem lapsi fuerant, sententiam mutarent.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ.

Περί τής Ελκεσαιτων αίρεσικ.

Τοτε δ' και αλλη διασροφη κατωεχελαι η τη Ελκεσαιτων λεομωκ αιρεσικ. η και άμα τω άρεακ απίσει. μνημονεύει δ' αυ- τής ομιλώκ εη τε κοινε εις τον ογοδοκωκον δευτερον Φαλμων οω ριγής, ωδ' πωκ λέγων. εηλυθε πικ επι ε παροντοκ μελα φρονών εη τω δωιάκ παειρεβέν γνώμικ άβωκ κ άσεβε- σάτηκ, κατωμωκ Ελκεσαιτων, νεωσι επα- κωμωκ ταικ σκκλησιωκ. ενείνη η γνώμη

D CAPUT XXXVIII. De haesi Helcesaitarum.

Alius quoque tunc temporis error exortus est, Helcesaitarum scilicet haeresis: quae quidem simul nata, simul extincta est. Hujus mentionem facit Origenes in Homilia ad populum qua Psalmum octogesimum secundum exponit, his verbis: Quidam, inquit, nuper advenit de se ipse magnifice sentiens, utpote qui impiam & nefariam Helcesaitarum opinionem quae adversus ecclesiam recens coorta est, possit defendere. Expo- Gg